PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2009. gada 22. janvārī*

Lieta T-316/07

Commercy AG, Veimāra [*Weimar*] (Vācija), ko sākotnēji pārstāvēja F. Jaške [*F. Jaschke*], pēc tam S. Grosse [*S. Grosse*] un I. Millers [*I. Müller*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv S. Šefners [*S. Schäffner*], pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā —

* Tiesvedības valoda — vācu.

easyGroup IP Licensing Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv T. Kerls [*T. Koerl*] un Z. Mēbusa [*S. Möbus*], advokāti,

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 19. jūnija lēmumu lietā R 1295/2006-2 attiecībā uz spēkā neesamības pasludināšanas procesu starp *Commercy AG* un *easyGroup IP Licensing Ltd*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents), tiesneši M. Preks [*M. Prek*] un V. Čuke [*V. Ciucă*],

sekretāre K. Kanca [*C. Kantza*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 20. augustā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 7. janvārī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 21. decembrī,

ņemot vērā lūgumu sniegt juridisko palīdzību, kuru prasītāja iesniegusi 2008. gada 18. septembrī,

pēc tiesas sēdes 2008. gada 18. septembrī,

ņemot vērā rakstveida apsvērumus par prasītājas lūgumu sniegt juridisko palīdzību, kurus ITSB un persona, kas iestājusies lietā, iesnieguši 2008. gada 2. oktobrī,

ņemot vērā [Pirmās instances tiesas] priekšsēdētāja 2008. gada 9. oktobra lēmumu, ar kuru mutvārdu process tiek pasludināts par pabeigtu,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2000. gada 21. septembrī persona, kas iestājusies lietā, *easyGroup IP Licensing Ltd*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "easyHotel".

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, ietilpst 9., 16., 25., 32., 33., 35., 36., 38., 39., 41. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

4 2004. gada 30. jūnijā tika reģistrēta Kopienas preču zīme Nr. 1866706 attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kuri bija norādīti reģistrācijas pieteikumā.

5 2005. gada 11. februārī prasītāja *Commercy AG* iesniedza pieteikumu par strīdīgās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 55. pantu. Izvirzītie pamati bija tie, kas ietverti minētās regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 8. panta 1. punktu.

6 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija pamatots ar valsts agrāku vārdisku preču zīmi "EASYHOTEL", kura Vācijā ir reģistrēta attiecībā uz dažādām precēm un

pakalpojumiem, kas ietilpst cita starpā 9. un 42. klasē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: “datoru programmatūru tiešsaistes veikalu, kas ir neatkarīgi no jebkādām platformām, un autorsistēmu internetā, kas pamatā ir paredzētas viesnīcas numuriņu rezervēšanai, pasūtīšanai un apmaksai, veidošana”;

— 42. klase: “datoru programmatūras izstrāde un veidošana, kas pamatā ir paredzēta tiešsaistes veikaliem un autorsistēmām internetā, it īpaši viesnīcas numuriņu rezervēšanai, pasūtīšanai un apmaksai”.

7 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija vērsts pret visām precēm un pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi.

8 2005. gada 12. februārī persona, kas iestājusies lietā, atbilstoši Regulas Nr. 40/94 49. pantam atteicās no strīdīgās preču zīmes attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 38. klasē, kā arī attiecībā uz daļu pakalpojumu, kas ietilpst 42. klasē, attiecībā uz kuriem tā tika reģistrēta. Šī atteikšanās ITSB tika reģistrēta 2005. gada 28. jūnijā.

9 To pakalpojumu starpā, kas ietilpst 39. un 42. klasē un kas ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, pēc šīs atteikšanās ir it īpaši tie, kas attiecībā uz 39. un 42. klasi atbilst šādam aprakstam:

— 39. klase: "informācijas sniegšanas pakalpojumi attiecībā uz visiem transporta pakalpojumiem, tostarp informācijas sniegšanas pakalpojumi, kas tiek sniegti tiešsaistē no datorizētas datu bāzes vai interneta; ceļojumu rezervēšanas un pasūtīšanas pakalpojumi, kas tiek sniegti globālajā tīmeklī (*World Wide Web*)";

— 42. klase: "datorizēti viesnīcu numuriņu rezervēšanas pakalpojumi".

10 Ar 2006. gada 31. jūlija lēmumu Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, uzskatot, ka viens no nosacījumiem, kas ir vajadzīgs Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanai, nav izpildīts, proti, ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču un pakalpojumu identiskums vai līdzība.

11 2006. gada 29. septembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu, par Anulēšanas nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību sakarā ar to, ka tā ir noraidījusi pieteikumu par strīdīgās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 39. un 42. klasē, jo ar agrāko preču zīmi aptvertās preces un pakalpojumi, kas ietilpst 9. un 42. klasē un kas ir minēti iepriekš 6. punktā, un ar strīdīgo preču zīmi aptvertie pakalpojumi, kas ietilpst 39. un 42. klasē un kas ir minēti iepriekš 9. punktā, esot līdzīgi.

12 Ar 2007. gada 19. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), kurš prasītājai ir paziņots nākamajā dienā, Apelāciju otrā padome prasītājas apelācijas sūdzību noraidīja un apstiprināja Anulēšanas nodaļas lēmumu.

13 Būtībā Apelāciju padome uzskatīja, ka attiecīgās preces un pakalpojumi neesot nedz identiski, nedz līdzīgi un ka tātad nevar tikt piemērots Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

Lietas dalībnieku prasījumi

14 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir atzīt strīdīgo preču zīmi par spēkā neesošu.

15 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par lūgumu sniegt juridisko palīdzību

16 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 94. panta 1. punkta otrajai daļai juridiskā palīdzība pilnībā vai daļēji ietver izdevumus, kas saistīti ar palīdzību un pārstāvību Pirmās instances tiesā. Šos izdevumus sedz no Pirmās instances tiesas kases. 2. punktā ir piebilsts, ka ikvienai fiziskai personai, kas tās ekonomiskā stāvokļa dēļ pilnībā vai daļēji nespēj segt 1. punktā minētos izdevumus, ir tiesības saņemt juridisko palīdzību.

17 No šiem noteikumiem izriet, ka juridiskai personai, kā tas ir *Commercy* gadījumā, nav tiesību saņemt juridisko palīdzību.

18 Tomēr tiesas sēdē prasītājas pārstāvis apgalvoja, ka, tā kā prasību iesniedza bankrota procedūras, kas uzsākta attiecībā uz sabiebrības *Commercy* kapitālu, administratore advokāte *B.*, viņa būtu jāuzskata par prasītāju šajā lietā. Tā kā advokāte *B.* ir fiziska persona, viņai esot tiesības saņemt juridisko palīdzību.

19 Šiem argumentiem nevar piekrist. Ir skaidrs, ka no tiem lietas materiāliem procesā ITSB, kas Pirmās instances tiesai ir nodoti atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 133. panta 3. punktam, izriet, ka strīdīgo pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu

iesniedza advokāte *B*. savā iepriekš norādītajā statusā. Tomēr ITSB pamatoti novērtēja šo pieteikumu kā tādu, kas ir iesniegts sabiedrības *Commercy*, kura ir agrākās preču zīmes īpašniece, vārdā.

20 Faktiski tas pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, kuru būtu iesniegusi advokāte *B*. pati savā vārdā, ITSB būtu jāatzīst par nepieņemamu. No Regulas Nr. 40/94 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar šī regulas 42. panta 1. punktu un 52. panta 1. punktu, izriet, ka pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kas pamatots ar šīs pašas regulas 8. panta 1. punktu, var iesniegt tikai šī pieteikuma pamatojumam izvirzīto agrāko preču zīmju īpašnieki vai arī to pilnvaroti licenciāti. Tomēr komercsabiedrības bankrota procesa administratora statuss neatbilst nevienai no šīm divām kategorijām.

21 Gan apelācijas sūdzība Apelāciju padomē, gan prasība Pirmās instances tiesā arī ir uzskatāma par tādu, kuru ir iesniegusi *Commercy*. Faktiski, tā kā pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tika novērtēts kā tāds, kuru ir iesniegusi *Commercy*, minētās [apelācijas sūdzības un] prasības interpretācijai tādējādi, ka tās būtu iesniegusi advokāte *B*., obligāti būtu jāizraisa to noraidīšana, jo pretēji tam, kas ir paredzēts attiecīgi Regulas Nr. 40/94 58. pantā un 63. panta 4. punktā, tās ir iesniegusi persona, kura nav pilnvarota apstrīdēt šajā [apelācijas sūdzībā un] prasībā minētos lēmumus, proti, attiecīgi Anulēšanas nodaļas lēmumu un Apelāciju padomes lēmumu.

22 Prasītāja tomēr norāda, ka ar Vācijas procesuālajām normām tiekot paredzēts, ka bankrota procedūras administrators var celt prasību tiesā pats savā vārdā kā "Partei kraft Amtes" [lietas dalībnieks izpildāmo pienākumu dēļ], nevis konkrētās bankrota procedūras skartās fiziskās vai juridiskās personas vārdā.

23 Šo argumentu nevar ņemt vērā. Papildus tam, ka Vācijas procesuālajām normām šajā gadījumā nav nozīmes, jo procesu Pirmās instances tiesā nosaka Reglaments, pietiek norādīt, ka šis arguments, kurš attiecas tikai uz tiesvedībām, neliek apšaubīt secinājumu, saskaņā ar kuru pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, lai tas būtu pieņemams, ITSB būtu jāiesniedz sabiedrības *Commercy* vārdā. Tomēr, kā tas tika norādīts iepriekš, ja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu ir iesniegusi šī pēdējā minētā sabiedrība, tad šai pašai sabiedrībai, kuru šajā gadījumā pārstāv bankrota administrators, ir tiesības apstrīdēt Anulēšanas nodaļas un Apelāciju padomes lēmumus.

24 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, tā kā prasītāja šajā lietā ir sabiedrība *Commercy*, proti, juridiska persona, tai nevar piešķirt juridisko palīdzību.

25 Katrā ziņā lūgums sniegt juridisko palīdzību nevarētu tikt apmierināts pat tad, ja advokāte *B*. būtu uzskatāma par prasītāju šajā lietā.

26 Faktiski lūgumā sniegt juridisku palīdzību prasītāja apgalvo, ka, lai novērtētu šī lūguma pamatotību, ir jāņem vērā sabiedrības *Commercy* ekonomiskais stāvoklis, nevis tās bankrota administratora personīgais ekonomiskais stāvoklis. Kā to savos rakstveida apsvērumos par šo lūgumu norāda arī ITSB, šis prasītājas apgalvojums ir izsecināts no *Zivilprozessordnung* (Vācijas Civilprocesa kodekss) 116. panta 1. punkta, kurā ir paredzēts, ka juridiskā palīdzība var tikt piešķirta "Partei kraft Amtes", ja tās pārvaldītā kapitāla masa nav pietiekama, lai segtu tiesvedības izdevumus.

27 Tomēr šajā sakarā pietiek norādīt, ka Reglamentā nav ietverta neviena *Zivilprozessordnung* 116. panta 1. punktam analoģiska norma un tajā ir skaidri paredzēts, ka juridisko palīdzību var saņemt tikai fiziskas personas, ņemot vērā to personīgo ekonomisko stāvokli.

28 Turklāt ir jānorāda, ka tiesas sēdē prasītājas pārstāvis, atbildot uz Pirmās instances tiesas uzdoto jautājumu, paziņoja, ka gadījumā, ja prasība tiktu noraidīta un prasītājai tiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tie tiktu segti no sabiedrības *Commercy* kapitāla, nevis no advokātes *B.* personīgā kapitāla. Šis paziņojums tika ierakstīts tiesas sēdes protokolā.

29 Šādos apstākļos, ja šajā gadījumā tiktu apmierināts lūgums sniegt juridisko palīdzību, būtībā tas nozīmētu, ka šī palīdzība tiek piešķirta juridiskai personai, pārkāpjot Reglamenta 94. panta 2. punktu.

30 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, lūgums sniegt juridisko palīdzību ir noraidāms.

Par prasību

31 Prasītāja strīdīgo preču zīmi lūdz atzīt par spēkā neesošu. Šīs prasības pamatā tā savā prasības pieteikumā norādīja tikai vienu pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpumu. Tā norāda, ka, ņemot vērā konfliktējošo preču

zīmju identiskumu, pastāv sajaukšanas iespēja, jo, pretēji tam, ko Apelāciju padome ir uzskatījusi apstrīdētajā lēmumā, attiecīgajām precēm un pakalpojumiem ir vismaz vāja līdzība.

32 Tomēr tiesas sēdē prasītājas pārstāvis precizēja, ka rakstības kļūdas dēļ prasības pieteikuma izvirzītajā vienīgajā pamatā norādītā norma ir Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts, nevis šīs pašas regulas minētā panta 1. punkta b) apakšpunkts, kas ir atbilstošā norma šajā gadījumā. Pārējie lietas dalībnieki paziņoja, ka tiem nav iebildumu attiecībā uz šo labojumu. Šis paziņojums tika ierakstīts tiesas sēdes protokolā.

33 Galvenokārt ITSB un persona, kas iestājusies lietā, norāda uz prasītājas prasījumu vienīgās daļas nepieņemamību sakarā ar to, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 3. punktam Pirmās instances tiesas kompetencē nav lemt par strīdīgās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu vai pieņemt ITSB adresētu rīkojumu šajā sakarā.

34 Pakārtoti ITSB un persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka Apelāciju padome pareizi ir secinājusi, ka attiecīgās preces un pakalpojumi nav nedz identiski, nedz līdzīgi un ka tātad Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts šajā gadījumā nav piemērojams.

35 Pirmās instances tiesa uzskata par lietderīgu vispirms lemt ar lietas būtību, proti, apstrīdētā lēmuma likumību, ievērojot prasītājas vienīgā pamata ietvaros izvirzītos argumentus, un pēc tam tā pārbaudīs prasības pieņemamību, kuru galvenokārt apstrīd ITSB un persona, kas iestājusies lietā, šajā gadījumā.

36 Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka Kopienas preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja ITSB iesniegts attiecīgs iesniegums, ja pastāv 8. panta 2. punktā minēta agrāka preču zīme un ir izpildīti šī panta 1. vai 5. punktā paredzētie nosacījumi.

37 Šīs pašas regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka tā piemērošanas nosacījums ir tas, ka sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv sajaukšanas iespēja sakarā ar minētās preču zīmes identiskumu vai līdzību ar strīdīgo preču zīmi un sakarā ar preču vai pakalpojumu, ko aptver abas preču zīmes, identiskumu vai līdzību.

38 Atbilstoši šīs pašas regulas 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļai agrākās preču zīmes ir kādā dalībvalstī reģistrētas preču zīmes, kuru pieteikšanas datums ir agrāks par to datumu, kurā ir iesniegts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums.

39 Šajā gadījumā gan Anulēšanas nodaļa, gan Apelāciju padome ir piekritušas konfliktējošo preču zīmju identiskumam. Tomēr tās uzskatīja, ka attiecīgās preces un pakalpojumi neesot nedz identiski, nedz līdzīgi un ka līdz ar to strīdīgās preču zīmes reģistrācija neaizskar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktu.

40 Sava vienīgā pamata pamatojumā prasītāja šo secinājumu apstrīd, norādot, ka [gan Anulēšanas nodaļa, gan Apelāciju padome] veic pārāk šauru Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktu b) apakšpunkta interpretāciju. Prasītāja norāda, ka saskaņā ar judikatūru šī norma ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja, kā šajā gadījumā, konfliktējošās preču zīmes ir identiskas, lai izslēgtu jebkādu sajukšanas iespēju, atšķirībai starp attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem būtu jābūt ļoti lielai.

41 Saskaņā ar judikatūru sajaukšanas iespēja sabiedrības apziņā Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus atbilstošos faktorus, kam ir nozīme konkrētajā lietā. Šis sajaukšanas iespējas visaptverošais vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību starp vērā ņemamajiem faktoriem tādējādi, ka aptverto preču vai pakalpojumu nenozīmīgo līdzību var kompensēt preču zīmju augsta līdzības pakāpe un otrādi (skat. Tiesas 2008. gada 17. aprīļa spriedumu lietā C-108/07 P *Ferrero Deutschland*/ITSB un *Cornu*, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, I-61.* lpp., 44. un 45. punkts un tajos minētā judikatūra).

42 Ir nospriests arī, ka, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir vienlaicīgs konfliktējošo preču zīmju identiskums vai līdzība, kā arī ar tām aptverto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (šajā sakarā skat. Tiesas 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-106/03 P *Vedial*/ITSB, Krājums, I-9573. lpp., 51. punkts, un 2007. gada 13. septembra spriedumu lietā C-234/06 P *Il Ponte Finanziaria*/ITSB, Krājums, I-7333. lpp., 48. punkts).

43 Līdz ar to, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pat gadījumā, ja konfliktējošās preču zīmes ir identiskas, joprojām ir jāsniedz pierādījums, ka ar tām aptvertās preces vai pakalpojumi ir līdzīgi (šajā sakarā skat. Tiesas 2007. gada 9. marta rīkojumu lietā C-196/06 P *Alecansan*/ITSB, Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, I-36.* lpp., 24. punkts, un Pirmās instances tiesas 2007. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-150/04 *Mülhens*/ITSB — *Minoronzoni* ("TOSCA BLU"), Krājums, II-2353. lpp., 27. punkts).

44 Ņemot vērā šos apsvērumus un tā kā konfliktējošo preču zīmju identiskums nav apstrīdēts, lai sniegtu atbildi uz prasītājas vienīgo pamatu, ir jāpārbauda Apelāciju padomes apstrīdētajā lēmumā izdarītā secinājuma, saskaņā ar kuru attiecīgās preces un

pakalpojumi nav līdzīgi, pareizība, un šajā kontekstā ir jāizvērtē prasītājas argumenti, kuri būtībā attiecas uz to, ka minētajām precēm un pakalpojumiem ir vismaz vāja līdzība.

45 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai novērtētu preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kuri raksturo saikni starp precēm vai pakalpojumiem. Šie faktori cita starpā ietver to raksturu, funkcionālo uzdevumu, lietojumu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu (Tiesas 2006. gada 11. maija spriedums lietā C-416/04 P *Sunrider*/ITSB, Krājums, I-4237. lpp., 85. punkts, un iepriekš 43. punktā minētais rīkojums lietā *Alecansan*/ITSB, 28. punkts).

46 Šajā gadījumā Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 18.–21. punktā ir veikusi salīdzinājumu starp attiecīgajām precēm un pakalpojumiem. Tā norādīja, ka attiecīgās preces un pakalpojumi, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, esot interneta lapas daļas vai ir paredzēti tam, lai šādas lapas ietvaros izveidotu viesnīcu numuriņu rezervēšanas, pasūtīšanas un samaksas sistēmu, kā arī ļautu uzņēmumam ielādēt šādu sistēmu internetā. Pēc Apelāciju padomes domām, tie atšķiroties no attiecīgajiem pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, kas būtībā ir informācijas sniegšanas, ceļojumu un viesnīcu numuriņu rezervēšanas un pasūtīšanas pakalpojumi, kuru mērķis ir ļaut plašai sabiedrības daļai rezervēt viesnīcas numuriņu vai ceļojumu profesionālos, izpriecu vai jebkādos citus nolūkos.

47 Apelāciju padome arī norādīja apstākli, ka ar agrāko preču zīmi aptvertās preces un pakalpojumi ietilpst īpašā nozarē, proti, preču un pakalpojumu, kas attiecas uz informātikas sistēmu atjaunināšanu un darbību, nozarē, un ir domāti nelielai sabiedrības daļai, jo tie ir paredzēti tikai lai ļautu viesnīcu vai ceļojumu nozares uzņēmumam ielādēt rezervēšanas sistēmu, kas ir pieejama internetā, tiešsaistē. Nelielā sabiedrības daļa, kurā ietilpst šie uzņēmumi, skaidri atšķiras no plašas sabiedrības daļas, kurai ir paredzēti attiecīgie pakalpojumi, kas ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi.

48 Ņemot vērā, ka attiecīgās preces un pakalpojumi tiek tirgoti atšķirīgām sabiedrības daļām, Apelāciju padome secināja, ka [šīs preces un pakalpojumi] nav arī savstarpēji konkurējoši.

49 Turklāt Apelāciju padome ir izvērtējusi attiecīgo preču un pakalpojumu iespējamo papildinošo raksturu. Pēc tās domām, šāds raksturs šajā gadījumā būtu izslēdzams, jo plašā sabiedrības daļa, kurai ir paredzēti pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, neiegādājas attiecīgās preces un pakalpojumus, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi un kuri ir paredzēti tikai uzņēmumiem, kas vēlāk sniedz pakalpojumus šai plašajai sabiedrības daļai.

50 Visbeidzot, Apelāciju padome šajā pašā kontekstā norādīja, ka interneta izmantotāji, kas iegādājas ceļojumu pakalpojumu tiešsaistē, iespējams nezina, kas ir piegādājis datorprogrammu, kura ļauj darboties tiešsaistes veikalam, un tie katrā ziņā spēj atšķirt uzņēmumu, kurš piegādā sarežģītu tehnoloģiju, no uzņēmuma, kurš pārdod ceļojumu pakalpojumus internetā.

51 Šie apsvērumi ir apstiprināmi. Tie pietiekami tiesiski pierāda, ka attiecīgajām precēm un pakalpojumiem ir atšķirīgs raksturs, funkcionālais uzdevums, lietojums, kā arī tām nav konkurējoša vai papildinoša rakstura. Faktiski vispirms ir jākonstatē, ka attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, ir informātikas raksturs, bet informācijas, pasūtīšanas un rezervēšanas pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar strīdīgo precu zīmi, ir atšķirīgs raksturs un to sniegšanai informātikas līdzekļi tiek izmantoti kā pamats informācijas izplatīšanai vai lai ļautu rezervēt viesnīcas numuriņu vai ceļojumus.

52 Tāpat ir jānorāda, ka attiecīgās preces un pakalpojumi, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, ir īpaši paredzēti viesnīcu un ceļojumu nozares uzņēmumiem, un informācijas, pasūtīšanas un rezervēšanas pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, ir paredzēti plašai sabiedrības daļai.

53 Turklāt ir jāpiebilst, ka attiecīgās preces un pakalpojumi, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, tiek izmantoti, lai ļautu darboties informātikas sistēmai un, konkrētāk, tiešsaistes veikalam, bet informācijas, pasūtīšanas un rezervēšanas pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, tiek izmantoti, lai rezervētu viesnīcas numuriņu vai ceļojumu.

54 Tikai apstāklis, ka informācijas, pasūtīšanas un rezervēšanas pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, tiek sniegti vienīgi internetā un tātad tiem jāizmanto tādi informātikas līdzekļi, kā tie, kas tiek sniegti ar precēm un pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, nav pietiekams, lai novērstu būtiskās atšķirības, kas starp attiecīgajām precēm un pakalpojumiem pastāv to rakstura, funkcionālā uzdevuma un lietojuma ziņā.

55 Faktiski informātikas preces un pakalpojumi tiek izmantoti gandrīz visās nozarēs. Bieži vienas un tās pašas preces vai pakalpojumi, piemēram, noteikta veida datorprogramma vai operētājsistēma, var tikt izmantoti ļoti dažādiem mērķiem, tomēr tas nenozīmē, ka tie kļūst par citām un atšķirīgām precēm vai pakalpojumiem. Turpretī ceļojumu biroja pakalpojumi nemaina to raksturu, funkcionālo uzdevumu vai lietojumu tikai tādēļ vien, ka tie tiek sniegti internetā, tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka mūsdienās informātikas līdzekļu izmantošana šādu pakalpojumu sniegšanai ir gandrīz neizbēgama pat tad, ja šie pakalpojumi netiek sniegti ar tiešsaistes veikala starpniecību.

56 Turklāt, tā kā attiecīgās preces un pakalpojumi ir paredzēti atšķirīgām sabiedrības daļām, tie nav savstarpēji aizvietojami. Tātad Apelāciju padome ir pareizi secinājusi, ka minētajām precēm un pakalpojumiem nav konkurējoša rakstura.

57 Visbeidzot, šīm pašām precēm un pakalpojumiem nav arī papildinoša rakstura. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka papildinošas preces vai pakalpojumi ir tādi, starp kuriem pastāv cieša saikne tādā ziņā, ka viena prece ir nepieciešama vai vajadzīga citas preces lietošanai, no kā izriet, ka patērētāji var uzskatīt, ka par šo preču ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu ir atbildīgs viens un tas pats uzņēmums (Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. marta spriedums lietā T-169/03 *Sergio Rossi*/ITSB — *Sissi Rossi* ("SISSI ROSSI"), Krājums, II-685. lpp., 60. punkts; 2006. gada 15. maija spriedums lietā T-31/04 *Eurodrive Services and Distribution*/ITSB — *Gómez Frías* ("euroMASTER"), Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-27.* lpp., 35. punkts, un 2008. gada 17. jūnija spriedums lietā T-420/03 *El Corte Inglés*/ITSB — *Abril Sánchez* un *Ricote Saugar* ("Boomerang^{TV}"), Krājums, II-837. lpp., 98. punkts).

58 Šī judikatūras sniegtā definīcija paredz, ka papildinošas preces vai pakalpojumi var tikt izmantoti kopā, kas nozīmē, ka tiem ir jābūt paredzētiem vienai un tai pašai sabiedrības daļai. No tā izriet, ka papildinošā rakstura saikne nevar pastāvēt starp, no vienas puses, precēm vai pakalpojumiem, kas ir vajadzīgi komercsabiedrības darbībai, un, no otras puses, precēm un pakalpojumiem, kurus šis uzņēmums ražo vai sniedz. Šīs divas preču vai pakalpojumu kategorijas netiek izmantotas kopā, jo pirmās minētās kategorijas [preces vai pakalpojumus] izmanto pats attiecīgais uzņēmums, bet otrās minētās kategorijas [preces vai pakalpojumus] izmanto minētā uzņēmuma klienti.

59 Prasītāja gan piekrīt attiecīgo preču un pakalpojumu gala adresātu atšķirībai, tomēr tā apgalvo, ka šajā gadījumā nevar izslēgt sajaukšanas iespēju, jo attiecīgo preču un pakalpojumu, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, vienīgais mērķis ir ļaut sniegt

informācijas, pasūtīšanas un rezervēšanas pakalpojumus, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi. Vispārēji sabiedrības daļa, kuru interesē šie pēdējie minētie pakalpojumi, nezina, kas ir izstrādājis vajadzīgo datorprogrammu, un nevar arī atšķirt, vai informācija, kura ir ietverta personas, kas ir iestājusies lietā, interneta lapā, ir pašas personas, kas iestājusies lietā, sniegta informācija, vai tā ir informācija, kura ir iegūta no datorprogrammas vai pakalpojumiem, kurus sniedz uzņēmums, kas ir specializējies informātikā, piemēram, prasītāja. Pilnīgi noteikti personas, kas iestājusies lietā, interneta lapā pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, saplūst ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi.

60 Šiem argumentiem nevar piekrist. Šajā sakarā ir jānorāda, ka datorprogrammu un informātikas pakalpojumu, kuri ļauj darboties personas, kas iestājusies lietā, interneta lapai, komerciālā izcelsme sabiedrības daļai, kurai ir paredzēti ar strīdīgo preču zīmi aptvertie pakalpojumi un kas tiek sniegti ar interneta lapas palīdzību, neizraisa ne mazāko interesi. Šai sabiedrības daļai personas, kas iestājusies lietā, interneta lapa ir vienkāršs ceļojumu un viesnīcas numuriņu rezervēšanas tiešsaistē līdzeklis. Svarīgi ir tas, ka tā darbojas labi, nevis tas, kurš piegādā datorprogrammu un informātikas pakalpojumus, kas ļauj tai darboties.

61 Tomēr, ja daži personas, kas iestājusies lietā, klienti jautātu par datorprogrammu un izstrādes pakalpojumu, kā arī minēto datorprogrammu, kuras ir vajadzīgas personas, kas iestājusies lietā, interneta lapas darbībai, veidošanu, komercizcelsmi, kā to pareizi norāda Apelāciju padome, klienti var atšķirt specializētu uzņēmumu, kurš piegādā šīs preces un sniedz pakalpojumus, un personu, kas iestājusies lietā, kura sniedz internetā pakalpojumus, kuri ietilpst tūrisma un ceļojumu nozarē. Faktiski, tā kā ar strīdīgo preču zīmi aptvertie pakalpojumi pēc būtības tiek sniegti tikai internetā, ir jāpieņem, ka personas, kas iestājusies lietā, klientiem ir vismaz noteiktas pamatzināšanas informātikā. Tādējādi tie arī apzinās, ka rezervēšanas sistēmas tiešsaistē ieviešanu nevar veikt jebkurš datora izmantotājs un ka tā prasa datorprogrammas un izstrādes pakalpojumus, kā arī minēto datorprogrammu izveidi, ko veic specializēts uzņēmums.

62 Arī prasītājas apgalvojums, saskaņā ar kuru personas, kas iestājusies lietā, klienti nevar atšķirt informāciju, kuru sniedz pati persona, kas iestājusies lietā, no informācijas, kuru sniedz datorprogrammas un informātikas pakalpojumi, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, nav pareizs. Informācija, kura var interesēt personas, kas iestājusies lietā, klientus, attiecas uz ceļojuma noteikumiem, viesnīcas numuriņu pieejamību, kā arī to cenu. Šīs informācijas sniegšana ir konkrēti pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi. Preces un pakalpojumi, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi, ir paredzēti tikai informācijas nodošanai un paši par sevi nesniedz ieinteresētajai personai citu atsevišķu informāciju.

63 Visbeidzot, prasītāja apstrīd apstrīdētajā lēmumā izdarīto atsauci uz *Oberlandesgericht Dresden* (Federālās zemes augstākā tiesa, Drēzdene) 2006. gada 12. maija spriedumu, uz kuru persona, kas iestājusies lietā, norādīja Apelāciju padomē. Šajā spriedumā *Oberlandesgericht Dresden*, izskatot prasību par preču zīmju tiesību pārkāpumu starp prasītāju un personu, kas iestājusies lietā, secināja, ka datorprogrammas un izstrādes pakalpojumi, kā arī minēto datorprogrammu veidošana un pakalpojumi, kuru sniegšanai šīs datorprogrammas tiek izmantotas, nav līdzīgi, jo sabiedrība zina, ka daudzu nozaru pakalpojumi tiek sniegti ar elektronisko līdzekļu palīdzību. Apstrīdētā lēmuma 22. punktā Apelāciju padome ir pilnībā piekritusi attiecīgajā spriedumā veiktajiem apsvērumiem un secinājumiem.

64 Prasītāja tomēr norāda, ka šī atsauce apstiprina Apelāciju padomes izdarītā secinājuma, saskaņā ar kuru attiecīgās preces un pakalpojumi nav līdzīgi, kļūdaino raksturu. Pēc prasītājas domām, *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa, Vācija) 2003. gada 13. novembra spriedums (*I ZR* 103/01, *GRUR* 2004, 241. lpp.), kurš ir citēts iepriekš minētā *Oberlandesgericht Dresden* sprieduma motivācijas daļā, attiecas uz lietu, kurā noteikts informācijas un pasūtījumu nodošanas veids, proti, to nodošana ar informātikas sistēmu vai citiem līdzekļiem, piemēram, parasto pastu, tika uzskatīts par tādu, kam nav nozīmes strīda izšķiršanā. Šī lieta esot atšķirīga, jo attiecīgie pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, tiek sniegti tikai internetā.

65 Tomēr, kā tas ir minēts iepriekš, vienīgi apstāklis, ka attiecīgie personas, kas iestājusies lietā, pakalpojumi, kuri ir aptverti ar strīdīgo preču zīmi, tiek sniegti tikai internetā, nav pietiekams, lai secinātu līdzību starp šiem pakalpojumiem un precēm un pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar agrāko preču zīmi. Tātad pretēji tam, ko norāda prasītāja, apstrīdētajā lēmumā atsauce uz iepriekš minēto *Oberlandesgericht Dresden* spriedumu nekādi nepierāda secinājuma, kas attiecas uz līdzības starp precēm un pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar vienu vai otru no konfliktējošajām preču zīmēm, kļūdaino raksturu, turklāt nav vajadzības pārbaudīt, vai šajā pēdējā minētajā spriedumā ir veikta pareiza *Bundesgerichtshof* judikatūras piemērošana, šis jautājums neietilpst Pirmās instances tiesas kompetencē un katrā ziņā tam nav nozīmes šajā prāvā.

66 No visa iepriekš minētā izriet, ka vienīgais prasītājas prasības pamats ir noraidāms kā nepamatots.

67 Tā kā vienīgais prasītājas prasības pamatojumā izvirzītais pamats ir noraidīts, šī prasība katrā ziņā ir jāatzīst par nepamatotu, turklāt nav vajadzības lemt par ITSB un personas, kas iestājusies lietā, to atbildes rakstos izvirzīto iebildi par nepieņemamību (šajā sakarā skat. Tiesas 2002. gada 26. februāra spriedumu lietā C-23/00 P Padome/*Boehringer*, *Recueil*, I-1873. lpp., 52. punkts, un 2004. gada 23. marta spriedumu lietā C-233/02 Francija/Komisija, *Recueil*, I-2759. lpp., 26. punkts).

Par tiesāšanās izdevumiem

68 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) lūgumu par juridiskās palīdzības piešķiršanu noraidīt;

2) prasību noraidīt;

3) *Commercy AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Vilaras Prek Ciucă

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 22. janvārī.

[Paraksti]